

РЕШЕНИЕ

№ 36219

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9321** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ХОЛИД“ ЕООД АД, вписано в Търговския регистър към Агенция по вписванията с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 5, ет. 7, офис 703, представлявано от управителя Д. Д., срещу Решение № ПО - 82/18.08.2025г. издадено от на Ц. С. - Заместник- Директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на дружеството жалбоподател, против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121 ал.1 от ДОПК с изх. № С250022-023-0002149/01.08.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С жалбата се твърди, че Решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на материалноправните и процесуалноправните норми. Иска се да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят ХОЛИД ЕООД АД- С. – редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОР НА ТД НА НАП - С. – редовно призован, се представлява от юр.Б.. Юрисконсулт Б. иска съдът да остави жалбата без уважение. Счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съдът да потвърди решението като правилно и законосъобразно, с оглед подробно изложените мотиви в него относно обезпечителната нужда, предвид високия размер на задълженията и липсата на друго имущество на жалбоподателя. Счита, че целесъобразно са наложени процесните предварителни обезпечителни мерки и моли за потвърждаване на

решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар в случай, че е над минималния.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22220525000533-020-001/05.02.2025 г., е възложено извършването на ревизия на „ХОЛИД“ ЕООД АД,

Издадени са и заповеди за изменение на заповед за възлагане на с номера: Р-22220525000533-020-002/15.04.2025 г., Р-22220525000533-020-003/13.05.2025 г. и Р-22220525000533-020-004/12.06.2025 г.

Издадено е Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № Р-22220525000533-039-001/31.07.25 г. от С. М. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизията. В същото е посочено, че предполагаемият размер на задълженията, които предстои да бъдат установени, е по-голям от размера на активите на дружеството. От издадения Ревизионен доклад № Р-22220525000533-092- 001/17.07.2025 г. се установява, че е направено предложение за определяне на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г. в размер на 448 805,03 лв. главница и 62 711,57 лв. лихва. Отделно от това се посочва, че при извършена справка от страна на ревизиращия екип в информационния масив на НАП, се констатира, че дружеството-жалбоподател не е подавало декларации по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси и не е декларирало право на собственост върху недвижими имоти. Установено е, че дружеството жалбоподател не притежава нито пътни превозни средства, нито моторни превозни средства. При изложената фактическа обстановка, както и с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизирувания субект, е направено искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки - заповест за арест на банкови сметки на дружеството, регистрирани на територията на Република България.

Предвид това с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №С250022-023-0002149/01.08.2025 г. е наложена обезпечителна мярка заповест за арест върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми, открити в „Първа инвестиционна банка“ АД за сумата от 511 516,60лв.

В постановлението е посочено, че е извършено пълно проучване на имущественото състояние на дружеството и са съобразени изложените в мотивираното искане доводи за предприемане на обезпечителни мерки. Посочва се, че след направена справка в Имотен регистър по партидата на жалбоподателя е установено, че същият към момента на издаване на обжалваното постановление не притежава недвижими имоти, които да послужат за обезпечение на задълженията, които предстои да бъдат окончателно установени в ревизионното производство. Отделно от това е констатирано, че „Холид“ ЕООД не притежава дълготрайни материални активи. Извършена е справка в регистрите, поддържани от КАТ, от която се установява, че ревизирувания субект не притежава и пътни превозни средства. По данни от регистрите на общините, дружеството-жалбоподател не притежава нито движимо, нито недвижимо имущество, което да послужи за обезпечение. Констатирано е, че същото има открита банкова сметка в „Първа инвестиционна банка“ АД. Отчетени са установените факти от ревизиращия екип, изложени в мотивираното искане от 31.07.25 г., особено големия размер на предполагаемото бъдещо вземане на

ревизирия субект, както и опасността събирането на бъдещото вземане да бъде затруднено или да остане неудовлетворено, поради което е постановено и предприемането на обезпечителна мярка заповор на банкови сметки в „Първа инвестиционна банка“ АД за сумата от 511 516,60 лв.

На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е издадено заповорно съобщение до „Първа инвестиционна банка“ АД с изх. №0250022-003-0063153/01.08.2025 г., с което е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки в общ размер на 511 516,60 лв., от които главница в размер на 448 805,03 лв. и лихва в размер на 62 711,57 лв. Същото е връчено на банката на 01.08.2025 г.

На 12.08.2025 г. с вх. № С250022-000-0482566 и изх. № 3-53119/1/01.08.2025 г. е постъпил отговор на заповорно съобщение, с което Национална агенция за приходите е уведомена, че откритата банкова сметка на „Холид“ ЕООД е блокирана с посочения размер, но са налице предходно наложени заповори.

Срещу издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е подадена жалба от „Холид“ ЕООД.

Постановено е решение № ПО - 82/18.08.2025г. издадено от на Ц. С. - Заместник- Директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на дружеството жалбоподател, против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121 ал.1 от ДОПК с изх. № С250022-023-0002149/01.08.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., като неоснователна.

С Решение № ПО - 82/18.08.2025г. издадено от на Ц. С. - Заместник- Директор на ТД на НАП С. е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0002149/01.08.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. В решението е посочено, че в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки е направен обоснован извод, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения за в размер на в размер на 448 805,03 лв. главница и 62 711,57 лв. лихва, тъй като обосновано е направено предложение за определяне на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., поради което налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които значително ще се затрудни събирането на бъдещите публични вземания. Изтъкнато е, че преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Счита, че са спазени изискванията на чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК, а наведените от жалбоподателя възражения са неоснователни и недоказани.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички

изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167, вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ заповед за арест на банкови сметки.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки се налагат още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. Предварителните обезпечителни мерки се налагат преди да възникне годно изпълнително основание – да бъде издаден РА, който подлежи на предварително изпълнение. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Безспорно се установява по делото, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство, въз основа на отправено до публичния изпълнител мотивирано искане от орган по приходите. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка.

Процесната обезпечителна мярка е наложена на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

В случая с мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №Р-22220525000533-039-001/31.07.25 г. е обоснован изводът, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения за корпоративен данък на „Холид“ ЕООД, в общ размер на 511 516,60 лв., от които главница в размер на 448 805,03 лв. и лихва в размер на 62 711,57 лв., както и, че ще се затрудни събирането на бъдещото задължение, което предстои да бъде окончателно определено. От органите по приходите е извършена справка в информационните масиви, поддържани от НАП, и въз основа на събраните данни и осъществения анализ на всички относими документи по ревизионната преписка, е формиран извода, че е необходимо налагането на предварителни обезпечителни мерки на ревизирувания субект с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на дружеството, които биха довели до намаляване на неговите активи и така до създаване на затруднения или невъзможност за събиране на задълженията му. Конкретната обезпечителна мярка, която ръководителя на ревизията е обосновал и предложил да бъде предприета спрямо „Холид“ ЕООД, е запор на банкови сметки.

От страна на публичния изпълнител е констатирано, че е постъпило мотивирано искане от компетентен орган по приходите, поради което същият е надлежно сезиран и е налице хипотезата, визирана в нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Въз основа на направен анализ на събраните по преписката доказателства и след преценка на фактите и обстоятелствата, правилно публичният изпълнител е приел, че отчитайки интереса на държавата, събирането на предполагаемото бъдещо вземане да се затрудни или да остане неудовлетворено, както и предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения и липсата на друго имущество на дружеството,

което да бъде годен предмет на обезпечение, единствената мярка която може да бъде предприета, с цел съхранение на имуществото на дълясника, е налагането на заповест за арест на банкови сметки в „Първа инвестиционна банка“ АД.

Публичният изпълнител има правомощие да прецени дали съществува вероятност действително да се затрудни или да бъде невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Преценката дали е възможно да се затрудни събирането на вземанията се извършва въз основа на съпоставка между предполагаемия размер на задължението и материалните активи на ревизираното лице, като се отчитат предходно учредени тежести върху тях, наличието на изискуеми публични задължения, както и дали са образувани други текущи ревизионни производства.

При налагането на обезпечителна мярка заповест за арест на банкови сметки, следва да се отбележи, че публичният изпълнител не разполага с данни, касаещи наличностите по откритите банкови сметки на субекта. Тази информация представлява банкова тайна по смисъла на чл. 62, ал. 2 от Закона за кредитните институции и за разкриването ѝ е предвиден специален ред.

След преценка на имущественото състояние на ревизирувания субект и анализ на всички събрани по административната преписка доказателства, публичният изпълнител изготвя постановление, което съдържа всички задължителни реквизити, визирани в нормата на чл. 196 от ДОПК, като размерът на обезпечителната мярка следва да съответства на очаквания размер на задълженията. По аргумент на чл. 121 от ДОПК е необходимо той да мотивира налагането им в издаденото постановление. Освен мотивите от искането на ръководителя на ревизията, публичният изпълнител може да посочва и допълнителни мотиви, но само по отношение на факти и обстоятелства, станали му известни в хода на воденото обезпечително производство срещу същото лице. Мотивите следва да се базират единствено на конкретни, доказани и безспорни факти и обстоятелства, като в тази насока не се откриват допуснати нарушения при съставяне на обжалвания акт.

Предварителните обезпечителни мерки се предприемат само в хода на образувано ревизионно производство, по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Той не се явява контролен орган на ревизиращия орган по приходите и съответно не притежава правомощия да оспорва неговите предположения.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 7 от ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид както обезпечителната нужда на публичния взыскател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

При отчитане на констатациите от мотивираното искане на ревизиращия екип, обективирани и в обжалваното постановление, имущественото състояние на ревизирувания субект и при съобразяване с интереса на държавата, събирането на

предполагаемото вземане, което предстои да бъде установено, е вероятно да бъде затруднено.

Съдът не споделя твърдението в депозирана жалба относно несъразмерност на предприетата обезпечителна мярка. Както и ревизиращия орган, така и публичният изпълнител, са извършили проучване на имущественото състояние на дружеството, въз основа на което са установили, че „Холид“ ЕООД не притежава към настоящия момент недвижими имоти, нито дълготрайни материални активи или пътни превозни средства, които да са годни да обезпечат предполагаемите задължения в ревизионното производство. Констатирано е, че дружеството има открити банкови сметки в „Първа инвестиционна банка“ АД, поради което именно е предприета като обезпечителна мярка заповед на банкови сметки, като единствената възможна в настоящата хипотеза. Запорът на банкови сметки на ревизирувания субект, е наложен за сума в размер на 511 516,60 лв., която сума напълно съответства на очаквания размер на бъдещите задължения на дружеството и по този начин не е налице нито несъразмерност на наложената обезпечителна мярка, нито свръхобезпеченост на бъдещото задължение.

В депозираната жалба се излагат съображения за противоречие на обжалваното постановление с разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, тъй като същото не съдържа фактически и правни основания за издаването му, липсва анализ на конкретните обстоятелства, които налагат предприемането на обезпечителна мярка. По отношение на този довод на дружеството-жалбоподател следва да се отбележи, че в обжалваното решение са изложени формираните от ревизиращия орган доводи, въз основа на направените констатации в хода на ревизионното производство, така и възприетите и формирани от публичния изпълнител мотиви след проведеното самостоятелно проучване на имущественото състояние на „Холид“ ЕООД.

Твърди се още, че публичният изпълнител е допуснал в нарушение на материалния закон предварително обезпечение, при условие че ревизионното производство не е приключило и не са конкретизирани фактите и обстоятелствата, обосновавали предположението за размера на бъдещите задължения на дружеството, това твърдение също не се споделя от съда, тъй като именно нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК урежда възможността за налагане на предварителни обезпечителни мерки, както в хода на образувано ревизионно производство, така и при издаване на ревизионния акт. С тази законова регламентация са уредени две възможни хипотези, при наличието на които може да се стигне до предприемане на предварителни обезпечителни мерки: когато вземането не е установено по размер или когато вземането е установено по размер, но все още не е изискуемо. Както се посочва и в решение №3007 от 17.06.2020 г. по адм. дело №461/2020 г. на Административен съд - София-град характерът на обезпечителната мярка в този случай е привременен и целта ѝ е да гарантира събирането на публичните задължения. В настоящия случай е налице първата хипотеза, тъй като задължението не е окончателно установено, поради факта, че ревизионното производство се намира в начален етап и не е издаден ревизионен акт.

В процесната жалба се цитира практика на Съда на Европейския съюз, в която се посочва, че за да се прецени дали определена санкция е съобразена с принципа на пропорционалност, следва да се вземат предвид по-специално видът и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и правилата за определяне на

нейния размер. Следва да се отбележи, че съдебните решения на Съда на Европейския съюз, на които се позовава дружеството- жалбоподател, са неотносими в конкретния случай, тъй като същите касаят налагането на санкции, а производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки не представлява санкционно производство и не се отнася до извършване на административни нарушения.

От събраните по делото доказателствата, липсва изразено от страна на жалбоподателя желание за замяна на наложените обезпечителни мерки или предоставяне на посочените в чл. 199, ал. 2 от ДОПК пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, обуславящи задължителна замяна и твърдението на жалбоподателя относно затрудненията, които обезпечителната мярка заповор на банкови сметки създава за осъществяване на дейността му, не са подкрепени с доказателства.

Отделно от това нормата на чл. 214, ал. 1 от ДОПК допуска възможност за длъжникът, след като обяви цялото си имущество, да предложи изпълнението да бъде насочено върху друга движима или недвижима вещь или да бъде извършено само чрез някои от исканите от публичния изпълнител способи. С жалбата не са приложени доказателства за притежание на имущество, годно да обезпечи евентуалното вземане.

По отношение на основанията за оспорване на административен акт, визирано в разпоредбата на чл. 146, т. 1 от АПК, а именно липса на компетентност, Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0002149/01.08.2025 г. е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК.

На следващо място, в т. 2 на чл. 146 от АПК, е визирано основанията за оспорване на административен акт неспазване на установената форма. В това отношение Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 01.08.2025 г. е издадено в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

В т. 3 на чл. 146 от АПК е нормирано основанията за оспорване на административен акт съществено нарушение на административнопроизводствени правила. Административният орган не е установил нарушение на законови разпоредби при издаване на оспорения административен акт.

По отношение на основанията за оспорване на административен акт, касаещо противоречие с материалноправни разпоредби, визирано в т. 4 на чл. 146 от АПК, при преглед на фактическата обстановка административният орган е формирал извод, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №0250022-023-0002149/01.08.2025 г. е законосъобразно и обосновано. Публичният изпълнител е действал добросъвестно и справедливо в законоустановените си правомощия, при спазване на предвидения ред и форма за това.

В т. 5 на чл. 146 от АПК е визирано основанията за оспорване на административен акт несъответствие с целта на закона, като административният орган е констатирал, че при издаване на обжалваното постановление не се засягат права и законни интереси в по- голяма степен от необходимото за целта. Законодателят е предвидил процедурата по налагане на предварителни обезпечителни мерки с цел да бъдат защитени интересите на държавата при трудно събираеми вземания, както и в хипотеза на затруднено или невъзможно събиране на публични вземания. Целта е да се съхрани имуществото в патримониума на ревизирувания субект. В това отношение в Определение №8428 от 27.10.2022 г. по адм. дело №9720/2022 г. на Административен съд - София-град и в Определение №5711 от

04.07.2023 г. по адм. дело №6053/2023 г. на Административен съд - София-град се приема, че когато размерът на предполагаемите вземания е особено голям, това обстоятелство обуславя наличието на предпоставките на чл. 121, ал. 1 от ДОПК - опасност от затрудняване събирането на задължения за данъци. В настоящата хипотеза размерът на бъдещите задължения на ревизирания субект е особено голям, а именно 511 516,60 лв., което обуславя и извод за наличие на визираните в нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК предпоставки.

Предвид гореизложеното и в резултат на събраните по делото доказателства съдът не констатира нарушение на законови разпоредби. Спазени са изискванията на чл. 321, ал. 1 и на чл. 121, ат. 3 от ДОПК. Публичният изпълнител е действал добросъвестно и справедливо в законоустановените си правомощия, при спазване на предвидения ред и форма за това и неговото изпълнение не засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, а депозираните в жалбата възражения са неоснователни и недоказани.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП С. е законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, I отделение, 54 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ХОЛИД“ ЕООД АД, вписано в Търговския регистър към Агенция по вписванията с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 5, ет. 7, офис 703, представлявано от управителя Д. Д., срещу Решение № ПО - 82/18.08.2025г. издадено от на Ц. С. - Заместник- Директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на дружеството жалбоподател, против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121 ал.1 от ДОПК с изх. № С250022-023-0002149/01.08.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „ХОЛИД“ ЕООД АД с ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП [населено място] сумата от 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.